

[Bernhard Baunsgaard]

ligt problem her, og at vi må se at komme ud af den rådende tilstand. Når det ligefrem siges fra forslagsstillerens side, at løsningen er at fastholde de meget høje takster, hvis et bo eller et firma afsluttes som insolvent, og at man oveni lægger en særlig belønning, hvis boet ikke afsluttes som insolvent, så er det nok en udvej, vi ikke uden videre kan underskrive. Det vil jo sige, at man skulle i hvert fald seksdoble det honorar, der er for afslutning af et bo, som ender med at være solvent, så det kan nok ikke være rigtigt lige for tiden.

At jeg ikke føler mig helt rolig ved, at Advokatrådet som sådant har så stor indflydelse på fastsættelsen af honorarerne for advokater, må dog vist være ganske klart for alle.

Wilhelm (VS):

Vi skal meget gerne være med til at se på det problem, hr. Barsøe-Carnfeldt her har trukket frem: at der er en direkte motivation for likvidator til at nå frem til en likvidation eller en konkurs i stedet for at slutte med et solvent bo. Vi vil også se på et andet problem, vi tit støder på, og som også har været nævnt her i dag, nemlig at man ofte ser, at det hele forsvinder i revisor- og sagførersalærer, og at der kun bliver en mindre del, om overhovedet noget, tilbage til kreditorer, og arbejdspladserne er selvfølgelig væk og alt det dér.

Jeg synes, det var bemærkelsesværdigt, at den konservative ordfører kunne sige, at hun ikke troede, at nogen advokater lod sig friste af disse større salærer. Der er tale om seks gange så store beløb i de eksempler, hr. Barsøe-Carnfeldt nævner i bilaget, og som jeg ikke skal betvivle. Jeg ved ikke, om de er ekstreme, eller om de er helt almindelige, men de eksisterer i hvert fald. Der er tale om, at man opnår seks gange så store salærer, hvis det ender med likvidation eller konkurs, som hvis man på en eller anden måde kan drive virksomheden videre, men det er efter den konservative ordførers, fru Agnete Laustsens, opfattelse ikke noget, der motiverer nogen af disse pæne advokater til at vælge den løsning eller skele lidt til den løsning fremfor den anden.

Vi hører meget ofte fra de samme kredse, at ganske almindelige mennesker har de usleste motiver til at undlade at tage arbejde for

at opnå arbejdsløshedsunderstøttelse, som i det allerhøjeste er 90 pct., men i gennemsnit under 65 pct. af, hvad de havde i løn. Her er der altså en anden kategori af medborgere, som ikke er gemene lønarbejdere med lav moral, men som er fru Agnete Laustsens standsfæller inden for advokatstanden, og som åbenbart har så høj en moral, at de aldrig nogen sinde skeler til, at den ene udgang på forretningen giver seks så mange gange så meget i salær som den anden udgang på forretningen. Jeg synes, det er en meget klar opdeling af befolkningen i dem med den lave moral, det er altså lønarbejderne, og de andre, som har en helt anderledes høj moral. Vi tror ikke på det. Det er klart, at når der er en seksdobling af salærmulighederne, så kommer det til at influere på, hvordan forretningerne afvikles.

Det er, som hr. Barsøe-Carnfeldt har gjort opmærksom på – også andre – meget ukonstruktivt, at reglerne er sådan. Vi er enige med dem, der har sagt, at det ikke kan være Advokatrådet, der skal fastsætte disse takster, og med dem, der har været inde på, at det også er et spørgsmål om at se på salærernes størrelse i det hele taget, ikke bare denne sammenligning mellem solvent afslutning og likvidation, men også dér, hvor vi ser, at kreditorerne får betydelig mindre ud af det, end advokaterne og revisorerne får.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti mener, at det er et meget væsentligt spørgsmål, der er taget op i det foreliggende forslag, og det er derfor tilfredsstillende at høre, at justitsministeren har søgt kontakt med Advokatrådet om dette, og at monopoltilsynet er ved at tage spørgsmålet op om salærer for advokater, når virksomheder skal opløses, hvad enten de er solvente eller insolvente.

Barsøe-Carnfeldt (UP):

Jeg vil gerne sige tak til justitsministeren og tak til alle ordførerne for en meget positiv modtagelse af beslutningsforslaget. Jeg har et langt svar til ministeren og et kortere svar til ordførerne i forening.

Til ministeren vil jeg sige, at det eneste punkt i ministerens indlæg, jeg ikke er helt enig i, er ministerens store tiltro til skifterettens helt saglige behandling af konkursager.